

Zovem se Nemanja Jović, rođen sam u Beogradu 1996. godine, stanujem u Starčevu. Ovo je prvi put da sam dobio priliku da se javno izrazim. Želim da vam kažem nešto o sebi i o onome što sam postigao.

Da li ste se nekada zapitali koja je svrha vašeg nastanka, da li ste se rodili iz nekog posebnog razloga i da li ćete uraditi nešto veliko u svom životu? Ili ste ovde samo da bi bili pion sistema koji vas okružuje kao i većinu populacije? Verovatno sada mislite da se bavim filozofijom ali ne - pohađam fakultet informacionih tehnologija, na smeru administracije majkrosoft i linuxs sistema. Takođe se školujem za administratora računarskih mreža.

Prethodno postavljeno pitanje nije bilo puka filozofija. Pitao sam vas to jer osećam da nisam slučajno ovde, stvoren sam, kao i vi, da bih dao svoj doprinos našoj civilizaciji. Sebe mogu okarakterisati kao kolerika sa velikim pragom tolerancije. Ako mislite da nemate žicu u glavi koja može da napravi određeni metaforički spoj sa tehnologijom koja se razvija u veku u kome živimo, smatram da ovo nije tema koji će vas zanimati, jednostavno okrenite sledeći list.

Završio sam osnovnu školu u našem mestu, a elektrotehničku školu u Pančevu. Ne mogu da se pohvalim svojim prosekom u tom periodu života jer je doba adolescencije vrlo burno uzdrmalo moju strukturu ličnosti. Akcenat stavljam na period nakon završetka srednje škole.

Nakon završetka srednje škole odlučio sam da nastavim dalje. Ako se osvrnemo oko sebe zapazićemo da se ljudi bave različitim poslovima, ali prava car je spojiti zadovoljstvo i novac. Većina vas će reći da novac ne može da kupi sreću. Delimično se slažem. U situacijama kada vam voda kaplje po parketu iz krova, osećate toliku satisfakciju da biste sami iskočili iz svoje kože. Isto tako se i ljudi u svom privatnom avionu osećaju dok gledaju istu tu vodu kako stiže do vas. Elem, da nastavim o sebi: znao sam da ću krenuti putem računarske industrije jer sam od malena imao smisao za tehnologiju i jezike, ali nisam imao preciziran pravac kojim ću se usmeriti u tom širokom dijapazonu mogućnosti.

Bilo je to jutro posle drugaričinog punoletstva a kao i svaki filozof, prilično razuzdano odlazim na razgovor o daljem školovanju i upisujem smer koji mi se činio najinteresantnijim. Nakon par meseci učenja ispostavilo se da nisam mogao da načinim bolji izbor, Precirizanjem svojih veština u daljem tekstu pokušaću da na efikasan način motvišem mlade da aktiviraju svoj potencijal i rade na svojim ambicijama. Ostavite po strani to da možda niste posebni i da možete koristiti samo 20% čudesnog aparata koji se nalazi u vašim glavama. Nemojte ništa dokazivati drugima, dokažite sebi da vredite onoliko koliko smatrate da vredite. Imajte na umu to da je moje znanje na početku školovanja bilo "tabula raza" - nisam znao ništa.

Profesija kojom se bavim je prilično specifična, imam mogućnost da pored fakulteta sa strane završavam međunarodne ispite koji su omogućeni od različitih vendora i vrednuju se kao

specijalizacija u posebnoj oblasti računarstva, po završetku određenog broja položenih ispita. Uspeh se nagrađuje sertifikatom.

Ne sumnjam da većina vas ima na svom računaru operativni system njindonjs koji je proizvod firme Microsoft. Najverovatnije pišete u Wordu koji je jedan od proizvoda u paketu Office365. Sa svojih 18 godina, nakog osam meseci školovanja i aktivnog rada, postao sam Microsoft Certified Professional na polju administracije Microsoft Servera. Server je operativni system koji pruža podršku i određeni servis klijentskim računarima u sklopu određene mreže koja je privatna. Ti servisi se vode kao krucijalni delovi funkcionisanja računarske mreže i mogu slobodno reći da su jako komplikovani za rad i razumevanje. Majkrosoft ertifikati su jedni od najcenjenijih priznanja u nauci informacionih tehnologija. Poznajem samo desetinu ljudi koji su sertifikovani. Ako ikada budete zakoračili u ovaj svet prvo pitanje na koje ćete naleteti je: “- Želite da se sertifikujete? Nadamo se da imate minimum četiri godine radnog iskustva iza sebe“, Ja nemam ni jedan dan registrovanog iskustva iza sebe, ne računajući prakse u raznim kompanijama.

Gde je novac u celoj priči? Pa vidite, kao persona sertifikovana od strane Microsoft korporacije, imaćete sigurnu budućnost na radnom mestu koje ste zaradili putem ispita I punu vreću novca. Ako jedan server košta 4500 \$, uzmite u obzir koliko kosta konfiguracija i održavanje stotine servera u krugu jedne računarske mreže. MCPS nije moje jedino zvanje, takođe sam Certified Computer Netnjork Administrator od strane LinkGroup kompanije i Case Study NJinner od strane HomePage kompanije. U bliskoj budućnosti planiram da položim još nekoliko ispita koji će mi doneti zvanje sertifikovanog eksperta za kreaciju kompletne heterogene infrastrukture računarskih mreža. Nakon čega planiram da se zaposlim u IBM, HP, Dell ili Microsoft korporaciji. Planiram i to, da nakon privatnog fakulteta upišem državni kako bih mogao dati master rad. Neka od dostignuća koja ću sigurno domašiti tokom života su zvanje Microsoft Certified Trainer kao i Certified Ethical Hacker. Već sada privatno držim časove engleskog jezika, matematike do neke određene granice a volim teške nauke kao što su kriptografija i steganografija.

Gde vidim svoju budućnost? Kroz par godina, nažalost, ne vidim sebe u ovoj državi jer smatram da mi ne može pružiti ono što želim. Želim da poručim mladima u našoj sredini da se okrenu sebi jer im gubljenje vremena sa društvom po parkovima i kafanama neće doneti nikakav uspeh u životu. Govorim iz ličnog iskustva jer sam do pre par godina živio burno. Shvatite da godine nisu mera vašeg znanja i iskustva, razvijajte svoje potencijale do perfekcije i postanite guru bar u nečemu.